Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 4. Warszawa, dnia 3 lutego 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 85, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ.

Organizacja władz.

47.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ,

z dnia 19 stycznia 1927 r.

w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustanawia się urząd Ministra Poczt i Telegrafów.

Art. 2. Prawa i obowiązki dotyczące państwowego zarządu poczt i telegrafów oraz spraw budowy, utrzymania i zarządu państwowych budynków poczty, telegrafu i telefonu, które na zasadzie art. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) przeszły do zakresu działania Ministra Komunikacji, przechodzą na Ministra Poczt i Telegrafów.

Art. 3. Zakres działania Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów ustanowionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. (Dz. U .R. P. Nr. 9, poz. 85) przechodzi na Ministra Poczt i Telegrafów.

Art. 4. Reorganizację urzędów, wymaganą do wykonania postanowień art. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia przeprowadzi rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zalewski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *G. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(D. U. R. P. Nr. 5, poz. 26 z r. 1927.)

48.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW.

z dnia 10 stycznia 1927 r.

w sprawie wcielenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego do Ministerstwa Skarbu.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lipca 1923 r. o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 583) zarządza się co następuje:

§ 1. Główny Urząd Likwidacyjny wciela się do Ministerstwa Skarbu.

§ 2. Określony w obowiązujących ustawach i rozporządzeniach zakres działania Głównego Urzędu Likiwdacyjnego i Prezesa Głównego Urzędu Likiwdacyjnego przechodzi na Ministra Skarbu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1927 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z r. 1927.)

Podatki bezpośrednie.

49.

OKÓLNIK Nr. DPO. 7716/I/26.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Ze względu na konieczność zaprowadzenia ścisłej i prawidłowej ewidencji sposobu przechowywania i wydawania kwitarjuszy poborców (sekwestratorów) wzór Nr. 6, mającej na celu zabezpieczenie na przyszłość interesów Skarbu Państwa, Ministerstwo Skarbu, w uzupełnieniu postanowień § 31 przepisów o prowadzeniu rachunkowości podatków bezpośrednich (Dz. U. Min. Skarbu Nr. 17 z r. 1922, poz. 261), zarządza, co następuje:

Wszystkie kwitarjusze wzór Nr. 6, zarówno zużyte (grzbiety wraz z wtórnemi egzemplarzami pokwitowań), jakoteż niezużyte, winny być przechowywane pod zamknięciem, do których może mieć dostęp: w urzędzie skarbowym — naczelnik urzędu, względnie jego zastępca, w izbie skarbowej — osoba upoważniona przez właściwego naczelnika wydziału izby skarbowej.

Dalsza zmiana dotychczasowego sposobu przechowywania i wydawania wspomnianych kwitarjuszy polega na wprowadzeniu ewidencji jednostkowej (niezeszytowej), t. zn. notowania tak w izbach skarbowych, jak i w urzędach skarbowych Nr. Nr. poszczególnych pokwitowań, a to w tym celu, aby w każdym czasie można było stwierdzić, w którym urzędzie i u którego sekwestratora znajdują się za odpowiednimi numerami pokwitowania.

Dla osiągnięcia tego celu Ministerstwo Skarbu opracowało, w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, specjalne wzory (Nr. 1 i 2), które w najbliższym czasie będą przesłane do Izb Skarbowych.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu poleca: Znajdujące się w Izbach Skarbowych i urzędach skarbowych zapasowe poklitowania winny być bezzwłocznie sprawdzone tak pod względem ilości, jak i porządku ich numeracji.

Po dokonaniu tej czynności należy każdy poszczególny zeszyt zaopatrzyć w klauzulę treści następującej: „Niniejszy zeszyt zawiera 100 (sto) podwójnych pokwitowań serji..... od Nr.... do Nr.... razem 200 (dwieście) stron.

. . . . . dnia . . . . 192... r.

Naczelnik Wydziału (Urzędu)".

W razie, o ileby w zeszycie zauważono nienadające się do użytku pokwitowanie, należy pokwitowanie takie (oba egzemplarze) przekreślić i napisać na nich kolorowym atramentem: „skasowano, a w klauzuli oraz w uwadze odnośnej księgi zamieścić o tem odpowiedniej treści wzmiankę.

Tak sprawdzone i zaopatrzone w klauzulę zeszyty należy wpisać do odpowiedniej księgi przychodu i rozchodu kwitarjuszy, przyczem zapisywanie zeszytów na przychód, jak i na rozchód, winny odbywać się w porządku numeracji pokwitowań.

Sprawdzanie świeżych transportów pokwitowań winno się odbywać w Izbie Skarbowej, a klauzule winne być podpisywane przez właściwego naczelnika Wydziału Izby Skarbowej. Tem niemniej w urzędach skarbowych należy otrzymane z Izby Skarbowej pokwitowania dokładnie każdorazowo sprawdzać, czy ilości pokwitowań wymienione w zamieszczonych na zeszytach klauzulach i ich numeracja zgodne są z faktycznym stanem.

O każdorazowem otrzymaniu pokwitowań i wyniku ich sprawdzenia winien urząd skarbowy donieść właściwej Izbie Skarbowej z podaniem pozycji księgi przychodu i rozchodu, pod którą zostały zapisane otrzymane pokwitowania.

Do księgi przychodu i rozchodu kwitarjuszy urzędy skarbowe wpisują nietylko kwitarjusze otrzymane z Izby Skarbowej, lecz także kwitarjusze zwrócone przez skwestratorów z niezużytkowanemi blankietami pokwitowań.

Wpisywanie na rozchód wydanych sekwestratorom kwitarjuszy winno się dokonywać w tym samym porządku, w jakim są one zapisane na przychód i możliwie na tych samych linjach.

Korespondencja dotycząca kwitarjuszy sekwestratorów winna być przechowywana w osobnej teczce.

Przesyłkę kwitarjuszy przez pocztę należy uskuteczniać w paczkach wartościowych.

Zaopatrywanie blankietów pokwitowań w pieczęć urzędową winno być dokonywane **bezpośrednio przed wręczeniem kwitarjusza sekwestratorowi.**

Pieczęć przechowuje naczelnik urzędu u siebie pod zamknięciem.

Sekwestrator **w żadnym razie nie może otrzymać nowego zeszytu pokwitowań, o ile nie zwrócił będącego w jego użytkowaniu kwitarjusza.**

Oddziały Bilansowe Izb Skarbowych, prowadzące u siebie odrębną egzekucję, stosują te same normy postępowania, jakie obowiązują urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1926.

Podsekretarz Stanu:

(—) *Góra.*

Izba Skarbowa

w ....

WZÓR Nr. 1
do par. 31 Przep. o prow. rach. pod. bezp. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 17 z r. 1922).

(Strona pierwsza).

KSIĘGA

przychodu i rozchodu kwitarjuszy poborców (sekwestratorów)

na 192... rok.

(Strona druga).

PRZYCHÓD				
L. p.	Data otrzymania kwitarjuszy z Min. Skarbu	Data i liczba reskr. Min. Skarbu, przy którym przesłane zostały kwitarjusze	Ilość kwitarjuszy (zeszytów)	Serja i Nr. Nr. pokwitowań (od Nr. do Nr.).

(Strona trzecia).

ROZCHÓD						
L. p.	Data wydania wzgl. wysłania kwitarjuszy	Nazwa Urzędu Skarb., dla którego przeznaczone są kwitarjusze	Ilość kwitarjuszy (zeszytów)	Serja i Nr. Nr. pokwitowań (od Nr. do Nr.)	Data i L. pisma Urzędu Skarb., zawiadamiającego o otrzymaniu kwitarjuszy	UWAGA

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych

w...

Okręg Izby Skarbowej

w...

WZÓR Nr. 2

do par. 31 Przep. o prowadz. rach. pod. bezp. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 17 z r. 1922).

KSIĘGA

przychodu i rozchodu kwitarjuszy poborców (sekwestratorów)

na 192......... rok.

PRZYCHÓD						ROZCHÓD						Zwrot przez sekwestratorów kwitarjuszy, całkowicie lub częściowo zużytkowanych				UWAGA
L. p.	Data otrzymania kwitarjuszy	Data i liczba pisma, przy którem otrzymano kwitarjusz wzgl. data zwrotu przez sekwestr. częśaiowo zużytkowanych kwitarjuszy	Ilość kwitarjuszy (zeszytów)	Serja i N.N. pokwitowań (od Nr. do Nr.)	Ilość pokwitowań w zeszycie	L. p.	Data wydania kwitarjuszy	Imię i nazwisko sekwestratora, otrzymującego kwitarjusz	Ilość pokwitowań we wręczonym zeszycie (tach)	Serja i N.N. wydanych pokwitowań (od Nr. do Nr.)	Pokwitowanie sekwestratora z odbioru kwitarjusza	Data dokonanego zwrotu	Serja i N.N. pokwitowań niezużytych w zwróconych kwitarjuszach	Ilość niezużytkowanych pokwitowań	Serja i N.N. pokwitowań zyżytkowanych	

Podatki konsumcyjne.

50.

OKÓLNIK Nr. 20504/WA/26.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Rada Naczelna Przemysłu Gorzelni Rolniczych w Polsce wniosła tutaj zażalenie, że władze skarbowe żądają od gorzelń, aby te ostatnie sporządzały w dwu egzemplarzach miesięczne odpisy z księgi magazynowej i księgi produkcyjnej. Nadto w niektórych okolicach (Pomorze) mają władze skarbowe wymagać naklejania znaczków stemplowych na te odpisy. Dlatego wyjaśnia się, że po myśli § 98 rozp. Min. Skarbu z 3.VIII 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 579) odpisy z tych książek mają być sporządzone w jednym egzemplarzu, jak również że odpisy te, sporządzane i przedkładane z nakazu i w interesie władzy są wolne od opłaty stemplowej.

O tem należy bezzwłocznie pouczyć podwładne Urzędy i Kontrolę skarbową.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1927 r.

Kierownik Departamentu:

(—) *L. Lesniowski.*

51.

OKÓLNIK Nr. 19898/26/B.

w sprawie ułatwienia nabywania soli bydlęcej skażonej.

Do Izby Skarbowej (wszystkie) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydz. Skarb. w Katowicach.

Celem udogodnienia drobnym rolnikom zaopatrywania się w sól bydlęcą skażoną zezwala się instytucjom rolniczym, kooperatywom, kółkom rolniczym, firmom do tego upoważnionym, wogóle instytucjom, sprowadzającym sól bydlęcą wagonowo, do odstępywania drobnych ilości soli bydlęcej kupcom handlującym z rolnikami w tym celu, by rolnicy zwłaszcza drobni (oraz zamieszkali w miejscowościach, w których niema instytucji rolniczej wzg. kooperatywy), którzy nie mogą wagonowo tej soli nabywać, byli w możności w sklepie, który handluje artykułami rolniczemi, nabyć potrzebną rolnikowi sól bydlęcą w workach, w ilościach drobnych do 15 ton jednorazowo.

Zezwolenie niniejsze ma na celu uprzystępnić i udogodnić rolnikowi nabycie soli bydlęcej skażonej, — należy przeto pouczyć podległe urzędy, by przy wydawaniu zezwoleń na sprowadzenie soli bydlęcej przez instytucje rolnicze, firmy upoważnione, kooperatywy i t. p. równocześnie pouczały, że firmy te, jako hurtowi nabywcy tej soli mogą odsprzedawać ją w małych ilościach zarówno kupcom handlującym atrykułami rolniczemi np. nawozami sztucznemi, maszynami rolniczemi, otrębami i t. p. jak rolnikom, co już instrukcja z 30 listopada 1926 r. określa.

Na instytucje, kooperatywy, kółka rolnicze i t. p., sprowadzające wagonowo sól bydlęcą skażoną należy nałożyć obowiązek, by nadsyłały Urzędowi, który wydał upoważnienie na nabycie soli, miesięczne wykazy drobnych nabywców.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1927 r.

Podsekretarz Stanu:

(—) *Góra.*

52.

OKÓLNIK Nr. 115/27/WA.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV. (wszystkie), Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Chcąc skutecznie regulować produkcję octu ze spirytusu Ministerstwo Skarbu zastrzega sobie aż do odwołania przekazane w § 30 rozp. Min. Skarbu z 23 stycznia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 143) Władzom Skarbowym II instancji prawo udzelania zezwoleń na wyrób octu ze spirytusu.

Wnoszone do Izby skarbowej odnośne podania należy uzupełniać informacjami co do osoby proszącego, tudzież opinję Izby Handlowej i Przemysłowej lub miejscowej władzy przemysłowej co do potrzeby uruchomienia nowej fabryki octu i wraz z wnioskiem bez zwłoki tu przedkładać.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1927 r.

Podsekretarz Stanu:

(—) *Góra.*

Monopol spirytusowy.

53.

OKÓLNIK Nr. 39/IV.

Do Izb Skarbowych w Krakowie, Lublinie, Białymstoku i do Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

W związku z wprowadzeniem pełnego monopolu na terenie województw: Krakowskiego, Lubelskiego, Białostockiego i Śląskiego Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego prosi Izby Skarbowe, aby zarządziły na dzień 30 listopada r. b ściśle stwierdzenie remanentów spirytusu, przeznaczonego do wyrobu wódek czystych nierozlanych (jeszcze niezbutelkowanych) w fabrykach wódek na terenie pełnego monopolu, celem zabezpieczenia przed użyciem tego spirytusu na wyrób wódek gatunkowych.

Również zwraca się uwagę na postanowienie § 3 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 25 sierpnia r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 517) co do terminu likwidacyjnego, przeznaczonego do rozsprzedaży wódek czystych wyrobu niemonopolowego, który to termin na terenie wyżej wymienionych województw upływa dnia 28 lutego 1927 r.

Po tym terminie obrót wódkami czystemi i wyrobu niemonopolowego na terenie wspomnianych województw jest zakazany.

Warszawa, dnia 26 października 1926 r.

p. o. Dyrektora:

(—) *Dr. Podkomorski.*

OKÓLNIK zewnętrzny Nr. 40/II.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydział IV i do wszystkich Oddziałów D. P. M. S.

Celem skoncentrowania wszelkiego rodzaju zabezpieczeń i kaucji w Dziale Kredytowym Wydziału II D. P. M. S. i uniknięcia możliwości, by jedno i to samo zabezpieczenie zostało przyjęte dla roszczeń z tytułu różnego rodzaju tranzakcji, jak kredyt normalny, sprzedaż komisowa, umowy na dostawy, rozlew, rektyfikowanie i t. p., oraz zaległości z tytułu udzielonego swego czasu kredytu przez Izby Skarbowe, uprasza się Izby Skarbowe o natychmiastowe sporządzenie wykazów — jednego dla zabezpieczeń hipotecznych, — drugiego dla zabezpieczeń pozahipotecznych, wszystkich znajdujących się w ich ewidencji zabezpieczeń i kaucji z oznaczeniem kiedy, za kogo i z jakiego tytułu dane zabezpieczenie lub kaucja, zostały przyjęte, i przesłanie takowych wraz z odnośnemi dowodami, ponumerowanemi w kolejności zamieszczenia w wykazach, do Działu Kredytowego Wydziału II-go D. P. M. S.

Wykazy wraz z załącznikami uprasza się nadesłać w terminie do dnia 31.XI.1926 r.

Warszawa, dnia 2 listopada 1926 r.

p. o. Dyrektora:

OKÓLNIK Nr. 41/ II.

w sprawie zezwoleń na prawo rozlewu i hurtowej sprzedaży spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydział IV i Oddziałów D. P. M. S.

Powołując się na okólnik tut. Nr. 24/II z dnia 24 czerwca r. b., Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego poleca z dniem otrzymania niniejszego wstrzymać całkowicie wydawanie zezwoleń na prawo rozlewu i hurtowej sprzedaży spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym.

Wszystkie podania o rozlewnie denaturatu, będące w toku załatwienia, oraz te które ewent. wpłyną, należy załatwiać na miejscu odmownie, bez uprzedniego porozumienia się w tym przedmiocie z Centralą D. P. M. S.

Warszawa, dnia 17 listopada 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 42/III.

w sprawie wstrzymania sprzedaży spirytusu do wyrobu wódek czystych w województwach Białostockim, Lubelskim, Krakowskim i Śląskim.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydz. IV, Wydziału Skarbowego województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S., Urzędów Akcyz i Monopolów, miejsco komisowej sprzedaży spirytusu oraz rektyfikacji samoistnych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 25 sierpnia r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 517) o wprowadzeniu od dnia 1 grudnia 1926 r. pełnego monopolu spirytusowego na terenach województw: Białostockiego, Lubelskiego, Krakowskiego i Śląskiego, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do wiadomości zainteresowanych, że z dniem tym wstrzymuje się w powyższych województwach sprzedaż spirytusu do wyrobu wódek czystych.

Rozlew wódek czystych na terenach wyżej wyszczególnionych prowadzić będą wyłącznie Państowe Wytwórnie Wódek (własne lub komisowe).

Celem uniknięcia niedokładności w wydawaniu spirytusu na zlecenie Dyrekcji P. M. S. i w sprzedaży komisowej, zarządza się co następuje:

Sprzedaż bezpośrednia:

Zleceń Dyrekcji P. M. S. opiewających na spirytus do wyrobu wódek czystych, wystawionych przed 1 grudnia 1926 r. i przedstawionych do zrealizowania w miejscu poboru po 30 listopada r. b. nie należy wykonywać, lecz zwrócić Dyrekcji P. M. S., jako niewykonane z adnotacją „niewykonane z powodu przedstawienia do zrealizowania po 30 listopada 1926 r.".

Sprzedaż komisowa:

Na terenie objętym pełnym monopolem należy z dniem 1-go grudnia 1926 r. wstrzymać całkowicie sprzedaż spirytusu do wyrobu wódek czystych.

Warszawa, dnia 23 listopada 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 43/II.

Instrukcja D. P. M. S. dla Państwowych i Komisowych Wytwórni Wódek i Państwowych Hurtowni o przyjmowaniu nowych skrzyń od dostawców i zwrotnych skrzyń od odbiorców trunków monopolowych, oraz o niszczeniu skrzyń zużytych.

§ 1.

Typy skrzyń i przyjmowanie nowych skrzyń od dostawców.

Do magazynowania i przewozu gotowych wyrobów monopolowych D. P. M. S. stosuje obecnie następujące 4 typy skrzyń:

I. Skrzynie zamykane i zabezpieczane plombą t. zw. typu Orłowa, służące do przewozu trunków na dalsze odległości. Pojemność tych skrzyń po 40 litrów płynu niezależnie od rozmiaru butelek, pakowanie dokonywa się bez materjałów uszczelniających.

II. Skrzynie t. zw. „ślepe" z wiekiem przybijanem na gwoździe, do których trunki pakowane są w siano.

Skrzynie te, zakupione w początkowym okresie wprowadzenia Monopolu, będą wyeliminowane z obiegu, jako niepraktyczne, w miarę stopniowego ich zużycia.

III. Skrzynie — pudła otwarte typu „inż. K. Beckera", przeznaczone zasadniczo do wewnętrznego obrotu w Wytwórniach a pozatem do rozwożenia trunków do najbliższych od Wytwórni miejsc sprzedaży.

IV. Skrzynie — pudła otwarte z przegródkami (gniazdami), typu Wydziału IV D. P. M. S. wyłącznie dla naczyń 1 L. i ½ L., zakupione na próbę w nieznacznych stosunkowo ilościach.

Przy zawieraniu umów na dostawę skrzyń D. P. M. S. ustala dla każdego typu skrzyń dokładne techniczne warunki, dotyczące gatunku materjału, wymiarów i sposobu wykonania zamawianych skrzyń.

Komisje dokonywujące w Państwowych i Komisowych Wytwórniach Wódek przyjęcia od dostawców nowych skrzyń obowiązane są dopilnować aby przyjęte skrzynie ściśle odpowiadały wspomnianym warunkom technicznym D. P. M. S., zaznaczając o tem w protokułach odbiorczych. Odpowiedzialność za to ciąży na kierownikach wytwórni.

§ 2.

Nominalne sprzedażne ceny skrzyń monopolowych.

D. P. M. S. ustala następujące nominalne ceny skrzyń monopolowych w obrocie handlowym:

Typ I 20 zł. za sztukę niezależnie od wymiaru naczyń z trunkami pakowanych do skrzyni.

Typ II 5 zł. za sztukę niezależnie od wymiaru naczyń z trunkami pakowanych do skrzyń.

Typ III 6 zł. za sztukę niezależnie od wymiaru naczyń pakowanych do skrzyń.

Typ IV 15 zł. za sztukę niezależnie od wymiaru naczyń z trunkami pakowanych do skrzyń.

Wyżej podane ceny naliczają Państwowe i Komisowe Wytwórnie oraz Państwowe Hurtownie przy wydawaniu trunków monopolowych w skrzyniach koncesjonowanym prywatnym odbiorcom.

Takież same ceny winny być uwzględniane przy zwrocie skrzyń przez prywatnych koncesjonowanych odbiorców trunków agendom D. P. M. S.

§ 3.

Zwrot skrzyń i warunki przyjęcia zwrotnych skrzyń.

Agendy Państwowego Monopolu Spirytusowego zasadniczo obowiązane są przyjmować od koncesjonowanych prywatnych odbiorców trunków skrzynie monopolowe bądź próżne, bądź z zwrotnem szkłem.

Przyjęcie skrzyń, zwracanych przez odbiorców, po cenach nominalnych bądź drogą wymiany na inne tego samego typu, D. P. M. S. uzależnia od następujących nieodzownych warunków: 1) zwracane skrzynie winny być niezaprzeczenie pochodzenia monopolowego. W tym celu wszystkie Wytwórnie Wódek winny dopilnować, aby każda nowa skrzynia przed wysłaniem jej z Wytwórni posiadała wyraźny wypalony w kilku miejscach znak godła Państwa.

2) skrzynie typu I, III i IV mogą być przyjęte o ile zostało stwierdzone, że poza stopniowem, narmalnem zużyciem materjału drzewnego, skrzynia nie jest uszkodzona i nadaje się do dalszego użytku bez remontu. Wszelkie uszkodzenia skrzyń, spowodowane niedbałem obejściem się z niemi, jak np. przebicia desek w ściankach, dnach i wiekach, brak nadwerężenia okucia lub zaworu i t. p. winny być poprawione przez zwracających skrzynie, agendy zaś D. P. M. S. sprawdzają przy przyjęciu stan skrzyń i zwracają uszkodzone, żądając niezbędnego remontu. Należy przytem dopilnować, aby ewent. remont był dokonany z takich samych materjałów i tak samo celowo i dokładnie, jak tego wymagają techniczne warunki, obowiązujące dostawców nowych skrzyń dla D. P. M. S.

3) Cokolwiek odmienne warunki należy stosować przy przyjęciu zwrotnych skrzyń ślepych (typ II). Ponieważ wieka tych skrzyń przybijane są do bocznych ścianek za pomocą gwoździ z obciąganiem bednarką, przeto każde otwarcie takiej skrzyni powoduje nieuniknione częściowe uszkodzenie wieka i górnej części bocznych ścianek. Uszkodzenia takie należy przeto uwzględniać przy przyjęciu skrzyń ślepych do czasu ich wyeliminowania z obiegu.

§ 4.

Normalny remont skrzyń zwrotnych w wytwórniach.

Materjał drzewny skrzyń ulega stopniowemu normalnemu zużyciu i zniszczeniu od wpływów atmosferycznych. Państwowe i Komisowe Wytwórnie obowiązane są badać stan przyjętych zwrotnych skrzyń przed zapakowaniem do nich trunków i wysłaniem, oraz przeprowadzać niezbędny częściowy remont skrzyń przez zamianę słabych desek na nowe, zmocowanie w razie potrzeby ścianek i wiek

gwoździami, wreszcie doprowadzenie do należytego stanu okucia i zaworów.

§ 5.

Wyeliminowanie skrzyń zużytych z obiegu.

Wskazany w § 4 tej instrukcji remont wytwórnie uskuteczniają o tyle, o ile można go uznać za celowy i racjonalny, t. j. do czasu, gdy remont taki opłaca się. Gdy z biegiem czasu materjał drzewny skrzyń od dłuższego użycia staje się zbutwiałym i traci swą wytrzymałość, skrzynie takie winny być wyeliminowane z obiegu, jako nienadające się do remontu i niezdatne do dalszego użytku. Stwierdzenie niezdatności skrzyń uskutecznia się w wytwórniach komisyjnie, przy obowiązkowym współudziale urzędników kontroli skarbowej w myśl rozp. Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1925 r., oraz po uprzedniem zawiadomieniu o tem Izby Kontroli Państwa.

Protokuły Komisji, stwierdzające ilość niezdatnych do użycia skrzyń, Wytwórnie przedkładają Wydziałowi IV D. P. M. S., stawiając jednocześnie wnioski o najbardziej korzystnym dla Skarbu sposobie zużycia niezdatnych skrzyń.

Dopiero po otrzymaniu odnośnej decyzji D. P. M. S. wytwórnie mają prawo do sprzedaży względnie zużycia na opał skrzyń uznanych przez Komisje za niezdatne, poczem skrzynie te winne być wpisane na rozchód w księgach wytwórni.

§ 6.

Instrukcja ta obowiązuje agendy D. P. M. S. od czasu jej otrzymania.

Jednocześnie uchyla się przepisy zawarte w okólniku wewnętrznym Wydziału IV D. P. M. S. z dn. 9 marca 1926 r. Nr. 19/VII.

Warszawa, dnia 30 listopada 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

Otrzymują: Państwowe Wytwórnie Wódek, Hurtownie, Oddziały D. P. M. S., Izby Skarbowe (Wydział IV) — Wydział Skarbowy i Wydział Skarbowy woj. Śląskiego, Urzędy Akcyz i Monopolów, stały dozór Kontroli Skarbowej przy Wytwórniach.

OKÓLNIK 44/II.

Instrukcja D. P. M. S. dla państwowych hurtowni wyrobów monopolowych i ich kierowników.

§ 1.

Zasady otwierania państwowych hurtowni.

Państwowe Hurtownie wyrobów monopolowych D. P. M. S. otwiera na zasadzie art. 1 ustawy sejmowej z dn. 31.VIII 1924 r. w miejscowościach według swego uznania, bądź to we własnych lokalach, bądź w lokalach na ten cel dzierżawionych.

§ 2.

Podział państwowych hurtowni na kategorje.

Zależnie od obrotu (sprzedaży) państwowe hurtownie dzielą się na następujące 3 kategorje:

I kategorja — obrót miesięczny ponad 45.000 ltr. obj. trunków,

II kategorja — obrót miesięczny od 30.000 do 45.000 ltr. obj. trunków,

III kategorja — obrót miesięczny do 30.000 ltr. obj. trunków.

§ 3.

Przyjmowanie trunków z wytwórni, ich magazynowanie i wydawanie.

Państwowe hurtownie otrzymują trunki od państwowych, względnie komisowych (w okresie przejściowym) wytwórni wódek. Trunki dostarczane są w pudłach, ustalonych przez D. P. M. S. typów, bądź otwartych bez urzędowego zabezpieczenia bądź, zamkniętych, zabezpieczonych plombami z odciskiem godła Państwa i nr. wytwórni.

Hurtownie, położone w miejscowościach, w których znajduje się wytwórnia, otrzymują trunki w pudłach otwartych; hurtownie położone dalej od wytwórni — w skrzyniach zamkniętych.

Przyjęcie transpodrtów trunków polega na sprawdzeniu całości skrzyń i urzędowych zabezpieczeń na skrzyniach, a następnie na sprawdzeniu ilości butelek i porównaniu z ilością, wskazaną w świadectwie przewozowem. Przyjęcie uskutecznia się w obecności urzędnika Kontroli Skarbowej, który stwierdza stan skrzyń, zabezpieczeń, ewentualnie tłuki i braki i wreszcie ustala ilość i rodzaj dostarczonych trunków.

Stwierdzone przy odbiorze trunki hurtownia przyjmuje do dyspozycji, winna je zmagazynować na ogólnych zasadach Rozdz. VIII, § 71 wydanych przez D. P. M. S. techniczno-gospodarczych przepisów dla państwowych wytwórni.

Spzedaż wyrobów monopolowych z państwowych hurtowni winny być dokonywana ściśle zgodnie z istniejącemi przepisami (Dz. U. Rz. P. z dn. 8.IX 1925 r. Nr. 102, poz. 720, art. 75 i 76 oraz okólnik Min. Skarbu z dn. 30.I 1925 r. W. A. ustęp 3 i 4). Trunki mogą być wydawane w bądź w pudłach D. P. M. S., z pobraniem za nie ustalonej ceny, bądź na życzenie odbiorcy, bez pudeł. Na dokonaną sprzedaż należy wypisywać świadectwa przewozowe.

Od czasu przyjęcia trunków i stwierdzenia ich ilości przez urzędnika Kontroli, aż do ich sprzedaży, hurtownia odpowiada za całość i bezpieczeństwo. Ewentualne stłuczki, powstałe w czasie magazynowania z powodu samowolnego pękania naczyń ze szkła gorzej zahartowanego, hurtownia winna przechowywać oddzielnie, w myśl przepisów okólnika D. P. M. S. z dn. 24 czerwca 1926 r. Nr. 26/VII L.. 7241/VII (część okólnika, dotycząca magazynowania gotowych wyrobów w komisowych rozlewniach). Stłuczki te sprawdza i stwierdza Kontrola Skarbowa i postępuje z niemi w myśl wskazówek tegoż okólnika L. 7241.

§ 4.

Pszyjmowanie, magazynowanie, pakowanie i wysyłanie do wytwórni szkła zwrotnego.

Państwowe hurtownie obowiązane są przyjmować szkło zwrotne po wyrobach monopolowych od prywatnych koncesjonowanych zakładów detalicznego handlu i wyszynku trunków, a także od państwowych sklepów detalicznych, nieobowiązane są natomiast do przyjmowania zwrotnego szkła od osób prywatnych. Przy przyjmowaniu szkła zwrotnego państwowe hurtownie winny ściśle stosować się do przepisów okólników D. P. M. S. z dn. 16 i 19 października 1926 r. Nr. 47/V, L. 17293/Vd i Nr. 38/V.

Szkło może być przyjmowane przez hurtownie bądź luzem, bądź w zwrotnych pudłach, lub skrzyniach monopolowych. W tym ostatnim wypadku hurtownia winna ściśle przestrzegać warunków, dotyczących przyjmowania zwrotnych pudeł i podanych w instrukcji D. P. M. S. przesłanej przy okólniku z dnia 30 listopada Nr. 43/II.

Przyjęte z zakładów handlowych szkło zwrotne hurtownie magazynują, pakują do próżnych skrzyń monopolowych, a w miarę nagromadzenia się ilości, odpowiadającej jednemu wagonowi, winny natychmiast wysłać je do wytwórni wódek.

§ 5.

Zasady oszczędnej gospodarki w państwowych hurtowniach.

Wyszczególnione w §§ 3 i 4 tej instrukcji czynności, połączone z przyjmowaniem, magazynowaniem i wydawniem trunków i szkła zwrotnego, wyładowaniem trunków z wagonów i ewentualnym przewozem kołowym trunków od stacji kolejowej oraz dostawa do tychże stacji szkła zwrotnego, hurtownie wykonywują, posiłkując się, o ile możności, własnym niższym personelem (stróże), a także w miarę potrzeby, przez wynajętych do tego robotników i podwody.

Przy racjonalnej organizacji tych prac, a należytym doglądzie i zapobiegliwości ilość najmowanych, dodatkowych robotników, prócz stałych stróżów, mogą i winny być zredukowane do najniezbędniejszych i tylko w okresach wzmożonej pracy, koszty zaś przewozów, jak również płace robotników winny być zawsze uzgodnione i dostosowane do miejscowych cen.

§ 6.

Personel hurtowni i zasady uposażenia.

Personel pracowników państwowych hurtowni wszystkich 3-ch kategorji składa się z kierownika hurtowni, magazyniera i rachmistrza. Ponadto hurtownia posiada niebędną ilość stałych stróżów.

Pracownicy państwowych hurtowni (z wyjątkiem stróżów) otrzymują, na mocy zawartych z nimi umów, stosownie do zajmowanego przez nich stanowiska, zasadnicze uposażenia ustalone dla tegoż stanowiska w Państwowej Hurtowni III kategorji.

O ile po upływie każdego kwartału zostanie stwierdzonem, iż średni miesięczny obrót danej państwowej Hurtowni jest wyższy od obrotu miesięcznego, przewidzianego dla hurtowni III kategorji, poszczególni urzędnicy tej hurtowni otrzymują dodatkowo, tytułem wyrównania za okres ubiegły, różnicę między wynagrodzeniem, ustalonem dla stanowiska, odpowiadającego zajmowanemu przez danego urzędnika tej kategorji hurtowni, do której hurtownia ta winna być zaliczona zależnie od obrotu w myśl § 2 niniejszej instrukcji, a wynagrodzeniem zasadniczem już pobranem w państwowej hurtowni trzeciej kategorji.

Niezależnie od powyższego podstawowego uposażenia pracownikom hurtowni przysługuje prawo do otrzymania nagród, remuneracji i t. p. dodatków narówni z innymi pracownikami D. P. M. S. Dodatki te będą przyznawane przez Dyrektora P. M. S., w zależności od oszczędnej gospodarki w myśl § 5 tej instrukcji.

§ 7.

Obowiązki i odpowiedzialność Kierowników hurtowni.

Kierownicy hurtowni odpowiedzialni są za całość i bezpieczeństwo powierzonego ich pieczy majątku państwowego, tak ruchomego, jak również budynków i nieruchomości.

Kierownicy obowiązani są dbać:

a) aby hurtownia posiadała stale zapas trunków wszelkich mocy i pojemności, niezbędny do pokrycia zapotrzebowania;

b) aby sprzedaż trunków i przyjmowanie szkła zwrotnego odbywały się sprawnie, bez zwłok i zaległości, oraz ściśle zgodnie z wymaganiami przepisów tej instrukcji i wszelkich zarządzeń D. P. M. S.;

c) aby wydatki na prowadzenie hurtowni były możliwie oszczędne. jak to zastrzega § 5 tej instrukcji;

d) aby ustalone przez D. P. M. S. księgi były prowadzone prawidłowo, starannie i bez zaległości, a wszelkie dokumenty przechowywane w należytym porządku.

§ 8.

Zastępstwo kierownika hurtowni.

W razie krótkotrwałej choroby lub nieobecności kierownik może przekazać zarząd sprawami hurtowni rachmistrzowi, magazynierowi, lub innej osobie, nawet z poza personelu hurtowni według swego uznania z tem jednak, że całkowitą odpowiedzialność za majątek skarbowy ponosi sam kierownik.

W wypadkach długoterminowej choroby, urlopu wypoczynkowego, lub powołania kierownika hurtowni do służby wojskowej, zastępca będzie wyznaczony przez D. P. M. S., przyczem w tym wypadku odpowiedzialność przechodzi na wyznaczonego zastępcę.

Przyjęcie majątku hurtowni przez zastępcę winno być dokonane na mocy urzędowych protokółów zdawczo-odbiorczych, w obecności urzędnika Kontroli Skarbowej, delegowanego do tej czynności przez odnośny Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych.

Warszawa, dnia 18 grudnia 1926 r.

Dyrektor P. M. S.:

(—) *J. Kuroczycki.*

Otrzymują: Państwowe Wytwórnie Wódek, Hurtownie, Oddziały D. P. M. S., Izby Skarbowe (Wydział IV) i Wydział Skarbowy woj. Śląskiego, Urzędy Akcyz i Monopolów.

OKÓLNIK Nr. 45/II.

w sprawie zmiany recepty ogólnego środka skażającego.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Oddziałów D. P. M. S. i miejsc skażania spirytusu ogólnym środkiem skażającym.

Mając na celu zwalczanie spożywania denaturatu jako napoju, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego na mocy reskryptu Ministerstwa Skarbu z dn. 6 grudnia r. b. zarządza, aby skażanie spirytusu ogólnym środkiem skażającym odbywało się z dniem otrzymania niniejszego wg. następującej recepty:

20 części objętościowych spirytusu metylowego,

5 części objętościowych zasad pirydynowych,
10 części objętościowych olejów ketonowych,
3 części objętościowe nafty,
2 części objętościowe roztworu fioletu krystalicznego w spirytusie metylowym o zawartości 0.4 g. fioletu krystalicznego w 1-ym litrze spirytusu.

Tej mieszaniny dodaje się 4% w stosunku do skażanego spirytusu i w obliczeniu go na 100° alkoholu, czyli ze 4 litry mieszaniny wystarcza do skażenia 100° hl. spirytusu.

Wobec powyższego załącznik l. A do § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 stycznia 1926 r.,Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 143, traci moc obowiązującą, zapasy zaś mieszaniny, sporządzone wg. recepty dotychczasowej winny być zużyte aż do wyczerpania, przyczem mieszaniny tej należy dodawać do spirytusu nie 2% jak dotychczas, lecz podwójną rację, t. j. 4%.

Obowiązkiem Izb Skarbowych jest przestrzedz ogół ludności przed fatalnemi skutkami picia spirytusu skażonego bardziej ostremi, niż dotychczas, środkami. Należy to uczynić przez rozplakatowanie ostrzeżeń we wszystkich miejscach sprzedaży denaturatu i przez odpowiednie poinformowanie miejscowej pracy.

Warszawa, dnia 30 listopada 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 46/III.

w sprawie dokładnego wypełniania oraz terminowego nadsyłania wtórników listów konwojowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), oddziałów D. P. M. S. oraz Urzędów Akcyz i Monopolów.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1926 r. o kontroli Skarbowej nad przewozem w kraju spirytusu i wyrobów wódczanych oraz przywozem z zagranicy i wywozem zagranicę spirytusu i wyrobów ze spirytusu (Dz. Ustaw Nr. 15, poz. 86) — przesyłki spirytusu winny być zaopatrzone w listy konwojowe, względnie świadectwa przewozowe.

Wtórniki wszystkich listów konwojowych przesyłane być winny do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego (§ 27 rozporządzenia).

Wszelkie rozliczenia, tak z gorzelniami za dostarczony spirytus, jak również z rektyfikacjami i innymi zakładami, odbierającymi spirytus, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego opierać będzie wyłącznie na podstawie wtórników listów konwojowych, uprasza się przeto o wydanie odpowiednich zarządzeń, aby władze skarbowe przestrzegały dokładnego wypełniania oraz terminowego nadsyłania pod adresem D. P. M. S. wzmiankowanych wtórników.

W dotychczasowej praktyce Dyrekcja P. M. S. zauważyła następujące usterki w wypełnianiu oraz nadsyłaniu wtórników listów konwojowych:

1° Brak urzędowej pieczęci Kontroli Skarbowej, odbierającej przesyłkę spirytusu.

2° Brak wypełnienia rubryki kosztów przewozowych.

3° Brak potwierdzenia zgodności odbioru przesyłki przez zakład odbiorczy.

4° **Zbyt późne nadsyłania wtórników,** które nadchodzą do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego dopiero po 10 — 14, co **jest niedopuszczalne.** Wtórniki takie nadsyłane są przeważnie zbiorowo dopiero po nagromadzeniu się pewnej ilości. Niektóre Kontrole Skarbowe przesyłają powyższe dokumenty drogą służbową przez Inspektoraty Kontroli Skarbowej, co również wpływa ujemnie na terminowość ich doręczania D. P. M. S. **Wtórniki listów konwojowych Kontrole Skarbowe winny wysyłać pod dresem D. P. M. S. (Leszno 1) w dniu odbioru transportu.**

Zaznacza się przeto, iż do dokładnej i terminowej współpracy władz skarbowych zależne jest racjonalne załatwianie przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego spraw, poruszonych w niniejszym okólniku.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 47/VII.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Urzędów Akcyz i Monopolów, Inspektorów Skarbowych w miejscowościach, w których są zakłady monopolowe, Oddziałów D. P. M. S., Państwowych Wytwórni Wódek, Państwowych i Komisowych Hurtowni, Sklepów monopolowych, Państwowych Rektyfikacji spirytusu, oraz Tymczasowego Biura Eksploatacji Cystern i Beczek.

W związku z rocznemi rewizjami, mającemi być dokonanemi w dniu 31-go grudnia r. b. w przedsiębiorstwach, zakładach i sklepach P. M. S. przez Komisje w składzie przewidzianyw w § § 20 i 22 Zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 18.12. 1925 r. o współdziałaniu urzędników skarbowych w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami P. M. S. — Dyrekcja w uzupełnieniu powołanego zarządzenia podaje do zastosowania się poniższe wskazówki:

Generalna rewizja obejmuje, po pierwsze, spis inwentarzowy gotówki, spirytusu, wódek, butelek, skrzyń, materjałów pomocniczych, urządzenia biurowego i wogóle majątku ruchomego, znajdującego się w dniu 31.XII. r. b. w danym przedsiębiorstwie, zakładzie, sklepie P. M. S.; po wtóre, obrachunkową kontrolę rocznych obrotów gotówki w Kasie i bankach, spirytusu, wódek, butelek, skrzyń, materjałów pomocniczych i wogóle majątku ruchomego.

Spis inwentarzowy winien być przeprowadzony bezwzględnie w dn. 31.XII. .r. b., przyczem wszystkie części składowe majątku powinny być podane zgodnie z rzeczywistością pod względem ilości. Protokuł spisu inwentarzowego winien być niezwłocznie, najpóźniej do dnia 10 stycznia przesłany do Dyrekcji (Wydział VII).

Kontrola obrachunkowa rocznych obrotów, stanowiąca dalszy ciąg generalnej rewizji, rozpoczętej w dn. 31.XII. r. b. spisem inwentarzowym, winna być przeprowadzona w czasie od 1 stycznia do 15-go lutego 1927 r. na podstawie ksiąg i dokumentów danego przedsiębiorstwa lub zakładu. Protokuły z kontroli obrachunkowej należy sporządzić według załączonych wzorów.

Protokuły generalnej rewizji należy sporządzać w czterech egzemplarzach, z których pierwszy pozostanie na miejscu, — drugi i trzeci wysyła się do Dyrekcji (Wydział VII i IV) i czwarty — wydaje się władzom skarbowym.

Pozatem należy oddzielnym protokułem ustalić wartość rzeczywistą narzędzi i przedmiotów szybko zużywających się (t. j. których ogólna zużywalność określa się mniej więcej rocznym okresem czasu i wskutek tego nie mogą być zaliczone do przedmiotów amortyzujących się w ciągu kilku (10) lat. Różnica pomiędzy saldem książkowem a ustaloną rzeczywistą wartością tych przedmiotów obciąża koszta produkcji.

O ile będą ujawnione podczas spisu inwentarza przedmioty lub materjały w stanie nienadającym się do dalszego użytku, to na takie przedmioty należy sporządzić osobny protokuł (wzór Nr. 7). Protokuł powyższy sporządza się w jednym egzemplarzu i przedstawia się do decyzji D. P. M. S. (Wydział VII). Spisanie na straty tych przedmiotów może nastąpić li tylko na podstawie zezwolenia Dyrekcji.

Generalna rewizja winna być przeprowadzona we wszystkich Państwowych Wytwórniach Wódek, Państwowych Rektyfikacjach spirytusu, Państwowych Hurtowniach, Państwowych sklepach, Tymczasowym Biurze Eksploatacji Cystern i Beczek w Poznaniu, oraz Komisowych hurtowniach, — tudzież w Oddziałach D. P. M. S.

W Państwowych Wytwórniach Wódek, w których prowadzony jest rozlew komisowy, należy spis inwentarzowy przeprowadzić w Wytwórni i oddzielnym protokułem u Komisanta, spisując stan faktyczny spirytusu monopolowego, wódek, butelek, skrzyń, materjałów pomocniczych i wogóle majątku monopolowego, znajdującego się u Komisanta.

W Komisowych Hurtowniach spisem inwentarzowym należy objąć faktyczny zapas wódek, skrzyń i wogóle majątku monopolowego, znajdującego się u Komisanta.

Protokuły inwentarzowe, sporządzone u Komisantów, prowadzących komisowy rozlew i komisową sprzedaż wódek i spirytusu butelkowego — winny być przesłane do sprawdzenia z księgami dotyczącym Państwowym Wytwórniom, które z adnotacją stwierdzającą zgodność stanu remanentów z książkami i danemi Wytwórni przesłać winny w ciągu tygodnia do Dyrekcji (Wydział VII).

Co do transportów spirytusu, materjałów i wogóle przedmiotów, znajdujących się w drodze, to w protokule generalnej rewizji należy przytoczyć odnośne dane ilościowe z powołaniem się na awizy agend wysyłających.

W dniu 31.XII. r. b. z powodu spisu inwentarza zezwala się w miarę potrzeby zawiesić czynności w Państwowych Wytwórniach: rozlew i sprzedaż, a w Państwowych Hurtowniach — sprzedaż.

Do niniejszego dołącza się spis Państwowych Wytwórni i Hurtowni Wódek, oraz 7 wzorów protokułów.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

WZÓR Nr. 1.

PROTOKUŁ

spisu inwentarza w dniu 31 grudnia 1926 r.

Komisja, składająca się (§§ 20 i 22 Zarządzenia Min. Skarbu z dnia 18/XII. 1925 r.): ....

....

....

....

dokonała w dniu 31 grudnia 1926 roku spisu inwentarza i stwierdziła następujące pozostałości na dzień 31 grudnia (włącznie) r. b. w ....

....

1) Pozostałość gotówki w Kasie Wytwórni

Zł. ....

2) Remanent spirytusu luzem na filtrach i w rozcieńczaczach

Litr. ....

Remanent wódek i spirytusu butelkowego:

	1/1 ilość but. litr.	1/2 ilość but. litr.	1/4 ilosć but. litr
spirytusu mocy .	....	....	....
wódek	....	....	....
Razem . .	....	....	....

4) Remanent butelek 1/1 1/2 1/4

....

5) Romanent skrzyń:

otwarte . . szt. ....

zamknięte . . „ ....

kratkowane . „ ....

ślepe . . „ ....

kute zamknięte (Orłowa) . „ ....

do gąsiorków . „ ....

modelowe różne „ ....

Razem . . szt. ....

6) Remanent korków:

14/14 szt. ....

15/15 „ ....

16/16 „ ....

17/17 „ ....

18/18 „ ....

19/19 „ ....

20/20 „ ....

21/21 „ ....

Razem szt. ....

7) Remanent etykiet:

1/1 litr. szt. ....

1/2 „ „ ....

1/4 „ „ ....

Razem szt. ....

8) Remanent laku:

czerwonego klg. ....

bronzowego „ ....

niebieskiego „ ....

Razem klg. ....

9) Remanent materjałów różnych:

według załączonego aneksu na sumę . . . Zł. ....

10) Remanent ruchomości:

według załączonego aneksu (z rnbrykami ilościowemi i wartościowemi) na sumę Zł. ....

PRZEWODNICZĄCY:

CZŁONKOWIE:

WZÓR Nr. 2.

D. P. M. S.
Państwowa Wytwórnia Wódek № ....
w ....

PROTOKUŁ

z generalnej rewizji obrotów rocznych spirytusu i wódek w Państwowej Wytwórni Wódek Nr. .... w .... za czas od dnia 1 stycznia 1926 do dnia 31 grudnia 1926 roku (włącznie).

Komisja w składzie ....

w wyniku sprawdzenia stanu faktycznego książek (księgi wzór 42 i 43) i dowodów, ustaliła co następuje

	litrów 100%
Na dzień 1 stycznia 1926 r. pozostawało:	
a) spirytusu nierozlanego w Wytwórni	....
b) spirytusu i wódek butelkowanych w Wytwórni	....
c) „ „ „ Państwow. Hurtowni	....
d) „ „ „ „ Sklepach d. p.	....
Razem pozostawało	....
P R Z Y C H Ó D:	
a) spirytusu ze składnic D. P. M. S..	....
b) „ bezpośrednio z rektyfikacji	....
c) konfiskowanych: spirytusu i wódek	....
d) gotowych wyrobów i innych wytwórni:	
z wytwórni Nr.... w............ do wytw. tut.	....
Nr.... w............ do hurt. tut.	....
Nr.... w............ do sklepów tut	....
e) zwrócono zbrakowanych got. wyrobów z hurt. i sklepów p. d..	....
f)	....
g)	....
Razem w przychodzie	....
Ogółem z pozostałością	....
R O Z C H Ó D;	
a) sprzedano bezpośrednio przez Wytwórnie	....
b) „ „ przez Hurtownie Państwowe.	....
c) „ „ przez Hurtownie Komisowe	....
d) „ „ przez sklepy monopolowe	....
e) wysłano gotowych wyrobów do Wytw. Nr......... w..............................	....
Nr......... w.............................. . . .	....
Nr......... w.............................. . . .	....
f) „ „ „ do Hurtow. Nr.......... należnej do Wytw. Nr......... .	....
do Hurtow. Nr.......... należnej do Wytw. Nr......... .	....
Nr.......... Nr......... .	....

	litrów 100%
g) ujawnione zaniki:	
1) na filtrach	
2) w magazynie	
3) stłuczki got. tow. w magaz. wytwórni	
4) " " " w hurtowniach	
5) " " " w sklepach państwowych	
h) zaniki drogowe spirytusu i gotowych wyrobów	
i)	
Razem w rozchodzie	
Pozostaje na 1 stycznia 1927 roku:	
a) spirytusu luzem w wytwórni (na filtrach i w rozcieńczaczach)	
b) " i wódek butelkowanych w Wytwórni	
c) " " " w Hurtowniach Państwowych . . .	
d) " " " w Sklepach Państwowych	
e)	
f)	
Razem pozostaje na 1 stycznia 1927 roku	

PODPISY:

UWAGA: Co do ujawnionych różnic pomiędzy pozostałością książkową a stanem faktycznym, ustalonym spisem inwentarzowym w dn. 31.XII. r. b. — to takowe winny być w końcowym ustępie niniejszego protokułu wyszczególnione i przez Komisję objaśnione.

I. U. **WZÓR Nr. 3.**

D. P. M. S.
Państwowa Wytwórnia Wódek №
w ....

PROTOKUŁ

z generalnej rewizji obrotów rocznych butelek i skrzyń w Państwowej Wytwórni Wódek Nr. .... w .... za czas od dnia 1 stycznia 1926 r. do dnia 31 grudnia 1926 roku włącznie.

Komisja w składzie ....
....
....
....

w wyniku sprawdzenia stanu faktycznego książek (Wzór Nr. 44 i 45) i dowodów, ustaliła co następuje:

	Butelki szt.			Skrzynie szt.			
				Otwarte	Zamkn.	Kratk.	
	1 ltr.	1/2 ltr.	1/4 ltr.	Cena nomin.	Cena nomin.	Cena nomin.	Cena nomin.
Na dzień 1 stycznia 1926 r. pozostawało:							
a) w Wytwórni							
b) w Hurtowniach							
c) w Sklepach Państw. det.							
Razem pozostawało . . .							
PRZYCHÓD.							
a) Od dostawców							
b) Od innych Wytw. do Wytw. tut. (wyszczególnić z jakich)							
c) Od innych Wytw. do Hurt. i Sklep. tut. (wyszczególnić z jakich) . . .							
d) Zwrócono z Hurt. ze zbrakowanymi wyrob, monopol.							
e) Zakupiono szkła zwrotnego . . .							
f) Ujawniono nadwyżki nowych butelek							
g)							
Razem w przychodzie . .							
Ogółem z pozostałością. .							
ROZCHÓD.							
a) Sprzedano przez Wytwórnię. . .							
b) " " Hurt. Państw. .							
c) " " " Komis. . .							
d) " " Sklepy det. p. .							

	Butelki szt.			Skrzynie szt.			
	1 ltr.	1/2 ltr.	1/4 ltr.	Otwarte Cena nomin.	Zamkn. Cena nomin.	Kratk. Cena nomin.	Cena nomin.
e) Wysłano do innych Wytw. Hurt. (wyszczególnić do jakich							
f) Spisano na rozchód ujawnione stłuczki przy myciu i rozlewie . .							
g) Spisano stłuczek drogowych . .							
h) Spisano stłuczek magazynowych w Hurtowniach							
i)							
k)							
Razem w rozchodzie . .							
Pozostaje na 1 stycznia 1927 r.							
w Wytwórni							
w Hurtowniach							
w Sklepach Państw. det.							
Razem pozostaje							

Podpisy:

UWAGA: Co do ujawnionych różnic pomiędzy pozostałością książkową, a stanem faktycznym, ustalonym spisem inwentarzowym w dniu 31.XII r. b., to takowe winne być w końcowym ustępie niniejszego protokułu wyszczególnione i przez Komisję objaśnione.

I. U. WZÓR Nr. 4.

D. P. M. S.

Państwowa Wytwórnia Wódek Nr..........

w..

PROTOKUŁ

z generalnej rewizji obrotów rocznych materjałów pomocniczych Państwowej Wytwórni Wódek Nr..........w.................................... za czas od dnia 1 stycznia 1926 r. do dnia 31 grudnia 1926 r. włącznie.

Komisja w składzie ....

....

....

....

w wyniku sprawdzenia stanu faktycznego księgi (wzór Nr. 46) i dowodów, ustaliła co następuje:

	Suma
Na dzień 1 stycznia 1926 r. pozostawało materjałów pomocniczych w Wytwórni .	....
PRZYCHÓD.	
a) Otrzymano od dostawców	....
b) „ bezpośrednio od D. P. M. S.	....
c) „ z innych Wytwórni (wyszczególnić jakich)	....
d) Zakupiono bezpośrednio przez Wytwórnię	....
e)	....
Razem w przychodzie.	....
Ogółem z pozostałością	....
ROZCHÓD.	
a) Zużyto do fabrykacji	....
b) „ na roboty gospodarcze	....
c) Wysłano do innych Wytwórni (wyszczególnić jakich)	....
d)	....
Razem wyrozchodowano	....

Pozostaje na dzień 1 stycznia 1927 r. materjałów pomocniczych w Wytwórni *).

UWAGA: Co do ujawnionych różnic pomiędzy pozostałością książkową, a stanem faktycznym, ustalonym spisem inwentarzowym w dniu 31/XII r. b., to takowe winne być w końcowym ustępie niniejszego protokułu wyszczególnione i przez Komisję objaśnione.

*) Do protokułu niniejszego załącza się szczegółowy wykaz pozostałości materjałów pomocniczych na dzień 31 grudnia 1926 r.

WZÓR Nr. 5.

D. P. M. S.
Państwowa Wytwórnia Wódek Nr.............
w.......................................

PROTOKUŁ

z generalnej rewizji obrotów rocznych inwentarza ruchomego Państwowej Wytwórni Nr.................. w .... za czas od dnia 1-go stycznia 1926 r. do dnia 1-go stycznia 1927

Komisja w składzie ....
....
....
....

w wyniku sprawdzenia stanu faktycznego księgi (wzór Nr. 47) i dowodów, ujawniła co następuje:

	Suma	
Na dzień 1 stycznia 1926 r.		
pozostawało ruchomości w Wytwórni	....	....
„ „ w Hurtowniach Państwowych . . .	....	....
„ „ w Sklepach Państwowych	....	....
Razem pozostawało . . .	....	....
PRZYCHÓD.		
a) Otrzymano bezpośrednio od D. P. M. S.	....	....
b) „ od innych Wytwórni (wyszczególnić jakich)	....	....
c) Zakupiono bezpośrednio przez Wytwórnię	....	....
d) Wykonano sposobem gospodarczym	....	....
e)	....	....
Razem w przychodzie . . .	....	....
Ogółem z pozostałością . . .	....	....
ROZCHÓD.		
a) Spisano na rozchód jako zużyte do produkcji	....	....
b) Wysłano do innych Wytwórni (wyszczególnić jakich)	....	....
c)	....	....
Razem wyrozchodowano . .	....	....
Pozostaje na dzień 1 stycznia 1927 r.		
w Wytwórni	....	....
w Hurtowniach Państwowych	....	....
w Sklepach Państwowych	....	....
Razem pozostaje*)	....	....

UWAGA: Co do ujawnionych różnic pomiędzy pozostałością książkową, a stanem faktycznym, ustalonym spisem inwentarzowym w dniu 31.XII r. b. to takowe winne być w końcowym ustępie niniejszego protokułu wyszczególnione i przez Komisję objaśnione.

*) Do protokułu niniejszego załącza się szczegółowy wykaz pozostałości ruchomości na dzień 31 grudnia 1927 roku.

I. U. Do wzoru Nr. 5.

WYKAZ

remanentów ruchomości na dzień 1 stycznia 1927 r. w Państwowej Wytwórni Wódek Nr.............. w..............................

Nr. nomenklatury	Wyszczególnienie ruchomości	Ilość	Cena		Suma	

D. P. M. S. WZÓR Nr. 6.

Państwowa Wytwórnia Wódek Nr. ....

w..............................

PROTOKUŁ

generalnej rewizji Kasy Państwowej Wytwórni Nr................ w.............................. za czas od dnia 1 stycznia 1926 r. do dnia 1 stycznia 1927 r.

Komisja w składzie ....

....

....

....

w wyniku sprawdzenia stanu faktycznego księgi wzór Nr. 37 i dowodów, ujawniła co następuje:

	Suma	
Na dzień 1-go stycznia 1926 r. pozostawało w Kasie Wytwórni . .		
PRZYCHÓD		
a) Wpływy ze sprzedaży wyrobów monopolowych		
b) Otrzymane awanse		
c)		
Razem w przychodzie		
Ogółem z pozostałością		
ROZCHÓD		
a) Wpłacono do P. K. O. na konto D. P. M. S.		
b) Wyrozchodowano na własne potrzeby Wytwórni		
c)		
Razem wyrozchodowano		
Pozostaje na dzień 1 stycznia 1927 r. w Kasie wytwórni		

UWAGA I: Do protokułu niniejszego winny być dołączone odpisy z rewizji Kasy na dzień 1 stycznia 1927 r. Państwowych Hurtowni i Sklepów detalicznych.

" II: Co do ujawnionych różnic pomiędzy pozostałością książkową, a stanem faktycznym w dniu 31.XII. r. b. to takowe winne być w końcowym ustępie niniejszego protokułu przez Komisję objaśnione.

" III. P/g takiegoż wzoru należy sporządzić protokuł z kontroli obrotów gotówkowych w Banku i P.K.O.

WZÓR Nr. 7.

D. P. M. S.

PAŃSTWOWA WYTWÓRNIA WÓDEK Nr.

w...

PROTOKUŁ

o niezdatności do dalszego użytku przedmiotów oraz materjałów pomocniczych.

Komisja w składzie ....

....

....

....

ujawniła przy generalnej rewizji poniższe przedmioty i materjały niezdatne do użytku:

Nr. nomenklatury	Wyszczególnienie przedmiotów	Ilość	Cena nabycia		Ogólny koszt nabycia		Przyczyny niezdatności użytkowej	Czy przedmiot ma jakąbądź wartość sprzedażną lub nie
	Razem.							

DO WZORU Nr. 4.

WYKAZ OBROTÓW MATERJAŁÓW POMOCNICZYCH PAŃSTWOWEJ WYTWÓRNI WÓDEK

Nr.................... w..

za rok 1926.

Nr. nomenklatury	WYSZCZEGÓLNIENIE MATERJAŁÓW	Pozostawało na 1. I. 1926		Przychód za rok 1926		Razem było w obrocie	
		Ilość	Na sumę	Ilość	Na sumę	Ilość	Na sumę

Wysłano do innych wytwórni		Wyrozchodowano na rob. gospod.		Wyrozchodowano do fabr. wyr. m.		Razem wyrozchodowano		Pozostaje na 1.I. 1927	
Ilość	Na sumę	Ilość	Na sumę	Ilość	Na sumę	Ilość	Na sumę	Ilość	Na sumę

OKÓLNIK Nr. 48/ III.

w sprawie wstrzymania sprzedaży spirytusu do wyrobu wódek czystych w województwach: Warszawskim, Łódzkim i Kieleckim.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydz. IV, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S., Urzędów Akcyz i Monopolów, Miejsc Komisowej Sprzedaży Spirytusu oraz rektyfikacji samoistnych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 sierpnia r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 517) o wprowadzeniu do dnia 1 stycznia 1927 roku pełnego monopolu spirytusowego na terenach województw: Warszawskiego, Łódzkiego i Kieleckiego, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do wiadomości zainteresowanych, że z dniem tym wstrzymuje się w powyższych województwach sprzedaż spirytusu do wyrobu wódek czystych.

Rozlew wódek czystych na terenach wyżej wyszczególnionych prowadzić będą wyłącznie Państwowe Wytwórnie Wydek (własne lub komisowe).

Celem uniknięcia niedokładności w wydawaniu spirytusu na zlecenia Dyrekcji P. M. S. i w sprzedaży komisowej, zarządza się co następuje:

Sprzedaż bezpośrednia.

Zleceń Dyrekcji P. M. S., opiewających na spirytus do wyrobu wódek czystych, wystawionych przed 1 stycznia 1926 roku i przedstawionych do zrealizowania w miejscu poboru po 31-ym grudnia r. b. nie należy wykonywać, lecz zwrócić Dyrekcji P. M. S., jako niewykonane z adnotacją „niewykonane z powodu przedstawienia do zrealizowania po 31 grudnia 1926 r.".

Sprzedaż komisowa.

Na terenie objętym pełnym monopolem należy z dniem 1-go stycznia 1927 r. wstrzymać całkowicie sprzedaż spirytusu do wyrobu wódek czystych.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1926 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 50/II.

Do Izb Skarbowych, Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy, Oddziałów D. P. M. S., Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, Państwowych Rektyfikacji, Wytwórni Wódek i Hurtowni, oraz Inspektoratów względnie Oddziałów Kontroli Skarbowej.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przesyła przy niniejszem, w celu przygotowania się do wykonania, odpis rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia r. b. w sprawie ustalenia cen sprzedażnych spirytusu i wyrobów monopolowych, oraz o dodatkowem opodatkowaniu zapasów.

Rozporządzenie to niebawem ukaże się w Dzienniku Ustaw R. P. Kontrola Skarbowa winna jednak zawczasu przedsięwziąć kroki ku temu, by wszystkie zapasy gotowych wyrobów wódczanych były dodatkowo opodatkowane.

Remanenty wyrobów we wszystkich przedsiębiorstwach monopolowych winny być ustalone przy udziale kontroli skarbowej, która powinna zwrócić szczególną uwagę na ścisłe określenie remanentów w komisowych rozlewniach i hurtowniach.

O stwierdzonych w przedsiębiorstwach monopolowych zapasach należy sporządzać protokuły w 2 egzemplarzach, z których jeden winien być dołączony do dowodów książkowych przedsiębiorstwa, a drugi przesłany do D. P. M. S.

O sposobie zmiany cen na naczyniach z wyrobami, wydane będą dodatkowe wskazówki.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1926 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 51/II.

Do Izb Skarbowych, Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy; Oddziałów D. P. M. S. oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Według posiadanych wiadomości, zachodzą trudności z likwidcją zapasów spirytusu przez fabryki do wyrobu wódek czystych, lecz nieprzerobionego z powodu wprowadzenia pełnego monopolu spirytusowego.

Dla uniknięcia nieporozumień Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wyjaśnia, że spirytus, pobrany przez fabryki do wyrobu wódek czystych, lecz nie przerobiony z powodu wprowadzenia pełnego monopolu spirytusowego, może być przez fabrykę, która spirytus pobrała, przerobiony na wódki gatunkowe po uprzedniem uiszczeniu na konto Dyrekcji P. M. S. różnicy cen sprzedażnych spirytusu.

W wypadkach takich kont. skarb. winna protokularnie stwierdzić ilość spirytusu, podlegającego przerobowi na wódki gatunk. i: a) jeden egzemplarz protokułu dołączyć do dowodów księgi obrachunkowej wódek czystych, jako dokument rozchodowy, b) drugi — do księgi obrachunkowej wódek gatunkowych, jako dokument przychodowy, c) trzeci — przesłać wraz z dowodem wpłaty należności do D. P. M. S. Wydział VII. Spirytus zaś w księdze obrachunkowej wódek czystych wypisać na rozchód, a w księdze obrachunkowej wódek gatunkowych zapisać na przychód. —— —— ——

Fabryki, które wyrabiały dotychczas tylko wódki czyste i nie mają zamiaru wyrabiać po wprowadzeniu monopolu wódek gatunkowych, muszą pobrany spirytus przerobić na wódki czyste przed wprowadzeniem monopolu.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1926 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 52/II.

Do Izb Skarbowych, Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy, Oddziałów D. P. M. S. oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Na podstawie zawieranych z właścicielami rektyfikacji i oddziałów rektyfikacyjnych umów, otrzymywane przy oczyszczaniu spirytusu monopolowego oleje fuzlowe, stanowią własność Dyrekcji P. M. S. i winny być po przemyciu dostarczane do wyznaczonych przez Dyrekcję miejsc.

Niektórzy właściciele wskazanych przedsiębiorstw, nie zdając sobie sprawy z łatwości przemywania olejów fuzlowych i wnioskując, iż przemycie olei jest zbyt skomplikowane, zwracają się do Dyrekcji P. M. S. z podaniami o zezwolenie na niszczenie fuzli monopolowych.

Podania takie w wielu wypadkach popierane są przez miejscową Kontrolę Skarbową, przyczem motywem do popierania tych próśb jest mniemanie, iż dla przemycia fuzli w celu wydobycia olejów, koniecznem jest sprowadzenie specjalisty.

Dla uniknięcia zbędnej korespondencji, gdyż pozwolenia na niszczenie fuzli monopolowych zasadniczo nie będą udzielane, Dyrekcja P. M. S. podaje niniejszym do wiadomości przepisy, których stosowanie umożliwi właścicielom rektyfikacji i oddziałów rektyfikacyjnych wywiązanie się z zobowiązań, przyjętych przez podpisanie umów rektyfikacyjnych.

Przemycie fuzli w celu wydobycia olejów jest obecnie znacznie ułatwione, gdyż rektyfikacje i oddziały rektyfikacyjne w myśl § 8 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 21 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 946) posiadają zbiorniki, zaopatrzone w szkła wzierne i cały szereg kraników do odbierania prób każdej warstwy.

Dla wydobycia z fuzli olejów, odpowiadających ustalonym warunkom, należy, po napełnieniu zbiornika do połowy przez specjalnie urządzony górny otwór wlać tyle wody objętościowo, ile fuzli znajduje się w zbiorniku; następnie płyn ten dokładnie zmieszać i pozostawić na 3 — 4 godziny ażeby się odstał. Po upływie tego czasu płyn powinien rozdzielić się na dwie zupełnie wyraźnie oddzielające się warstwy, przyczem górna warstwa o zabarwieniu żółtawem przedstawiać będzie oleje fuzlowe, a dolna—inne składowe części fuzli.

Zwykle, już przy pierwszem przemyciu, oleje fuzlowe prawie całkowicie wydzielają się i przedstawiają się jako jednolita wierzchnia warstwa płynu, zupełnie wyraźnie oddzielająca się od warstwy dolnej. W takich wypadkach należy górną warstwę ostrożnie zlać do innego naczynia, względnie spuścić do innego naczynia, przez najniższy kranik, warstwę dolną i o ileby otrzymane oleje fuzlowe po zbadaniu nie odpowiadały ustalonym przez przepisy § 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 946) warunkom, należy powyższy sposób powtórzyć, a w razie potrzeby dokonać i po raz trzeci, dodając każdorazowo tyle wody objętościowo, ile płynu będzie poddawane przemywaniu.

Dolne warstwy płynu, jako zawierające minimalny procent olejów fuzlowych, można niszczyć na warunkach ustalonych w § 13 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 21 grudnia 1925 r.

Istnieją i inne sposoby wydobywania olejów fuzlowych, jak np. przemywanie za pomocą roztworu soli, przez używanie lodu i t. p., lecz sposoby te, jako więcej skomplikowane, trudniejsze są do zastosowania.

Zaznacza się przytem, że związane z przemywaniem fuzli i niszczeniem odpadków czynności, winny być dokonywane obowiązkowo pod dozorem Kontroli Skarbowej, która w tych wypadkach winna stosować się do przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. 1925 r. Nr. 132, poz. 946).

Warszawa, dnia 27 grudnia 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK Nr. 53/III.

w sprawie zmiany cen sprzedażnych spirytusu, obowiązujących od dnia 1 stycznia 1927 r.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydz. IV), Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S., Urzędów Akcyz i Monopolów, Biur Sprzedaży D. P. M. S., **miejsc Komisowej Sprzedaży oraz samoistnych rektyfikacji.**

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 grudnia r. b. o ustaleniu z dniem 1 stycznia 1927 r. kosztów własnych spirytusu oczyszczonego, opłaty skarbowej od spirytusu, cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych oraz o dodatkowem opodatkowaniu zapasów, Dyrekcja P. M. S. zarządza co następuje:

Sprzedaż bezpośrednia.

Zleceń Dyrekcji P. M. S. do poboru spirytusu wystawionych przed 1 stycznia 1927 r. i przedstawionych do zrealizowania w miejscach poboru po 31 grudnia r. b. **nie należy wykonywać,** lecz zwrócić Dyrekcji P. M. S. z adnotacją „niewykonane z powodu przedstawienia do zrealizowania po 31 grudnia 1926 r.".

Sprzedaż komisowa.

Od dnia 1 stycznia 1927 roku obowiązują następujące ceny sprzedażne 1 hl. 100° spirytusu monopolowego wydanego w komisowej sprzedaży:

a) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek czystych (dotyczy tylko województw: **Pomorskiego i Poznańskiego)** Zł. 990;

b) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek gatunkowych, do wzmocnienia win i soków oraz do wyrobu wszelkiego rodzaju esencji Zł. 1.125;

c) za spirytus oczyszczony na cele domowe lecznicze, naukowe, do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych do naczyń odbiorcy Zł. 1.305;

d) za spirytus oczyszczony dla aptek, szpitali do wyrobu środków galenowych oraz do wyrobu alkoholu absolutnego Zł. 990;

e) za spirytus oczyszczony do wyrobu perfum, wody kolońskiej i wszelkiego rodzaju kosmetyków oraz do wyrobu mydeł glicerynowych Zł. 500;

f) za spirytus oczyszczony do wyrobów środków leczniczych syntetycznych Zł. 150;

g) za spirytus surowy lub II gatunki rektyfikatu do wyrobu octu Zł. 125;

h) za spirytus oczyszczony na wszelkie inne cele przemysłowe, aniżeli wyżej wymienione Zł. 150;

hh) za spirytus surowy lub pośl. gatunki rektyfikatu na te same cele Zł. 140;

i) za spirytus podwójnie oczyszczony i niefiltrowany o 10 złotych drożej od cen powyższych;

j) za spirytus podwójnie oczyszczony i filtrowany o 15 złotych drożej od cen powyższych.

Za 1 hektolitr 100° spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturatu) Zł. 130.

Zwraca się uwagę, że począwszy od 1 stycznia 1927 roku spirytus skażony (denaturat) obliczać należy wyłącznie w litrach stustopniowych. Spirytus skażony wydaje się nadal o mocy 92° wzgl. 95°.

Dyrekcja P. M. S. zaznacza, że po cenach ulgowych wolno wydawać spirytus na mocy odnośnych uprawnień, wydanych przez władze skarbowe, z ważnością na 1927 rok.

Zniesienie skonta.

Od dnia 1 stycznia 1927 r. traci moc obowiązującą stosownie na rzecz odbiorców 1% skonta, tak w sprzedaży bezpośredniej, jak i komisowej.

Warszawa, dnia 28 grudnia 1926 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

54.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU.

z dnia 22 grudnia 1926 roku.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ustaleniu kosztów własnych spirytusu oczyszczonego, opłaty skarbowej od spirytusu, cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych, oraz o dodatkowem opodatkowaniu zapasów.

Na mocy artykułów 21, 22, 30, 97 ust. 3, oraz art. 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku o monopolu spirytusowym (w brzmieniu, ogłoszonem w załączniku do Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę kosztów własnych spirytusu oczyszczonego określa się od dnia 1 stycznia 1927 roku w wysokości 150 zł. za 1 hl. spirytusu 100°.

§ 2. Opłatę skarbową łącznie z udziałem związków komunalnych od 1 hl. spirytusu 100° ustala się od dnia 1 stycznia 1927 r. w wysokości:

a) od spirytusu wyrobionego w kraju . 750 zł.

b) od spirytusu i przetworów spirytusowych, przywożonych z zagranicy oraz z obszarów, na które ustawa o monopolu spirytusowym nie rociąga się, łącznie z dochodem monopolowem . . . . . 1000 zł.

§ 3. A. Od dnia 1 stycznia 1927 roku obowiązują poniżej podane ceny sprzedażne 1 hl. spirytusu monopolowego, wydanego w składzie, wyznaczonym przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego:

a) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek czystych . . . . . 990 zł.

b) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek gatunkowych, do wzmocnienia win i soków, oraz do wyrobu wszelkiego rodzaju esencyj . . . . . 1125 zł.

c) za spirytus oczyszczony na cele domowe, lecznicze, naukowe, do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych, do naczyń odbiorcy . . . 1305 zł.

d) za spirytus oczyszczony dla aptek, szpitali, do wyrobu środków galenowych, oraz do wyrobu alkoholu absolutnego . 990 zł.

e) za spirytus oczyszczony do wyrobu perfum, wody kolońskiej i wszelkiego rodzaju kosmetyków oraz do wyrobu mydeł glicerynowych . . . . 500 zł.

f) za spirytus oczyszczony do wyrobu środków leczniczych-syntetycznych . 150 zł.

g) za spirytus surowy lub drugie gatunki rektyfikatu do wyrobu octu . . 125 zł.

h) za spirytus oczyszczony na wszelkie inne cele przemysłowe, aniżeli wyżej wymienione . . . . . 150 zł.

za spirytus surowy lub poślednie gatunki rektyfikatu na te same cele . . 140 zł.

i) za spirytus podwójnie oczyszczony i niefiltrowany o 10 zł. drożej od cen powyższych.

j) za spirytus podwójnie oczyszczony i filtrowany o 15 zł. drożej od cen powyższych.

B. Za 1 hl. 100° spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturat) 130 zł.

§ 4. Od spirytusu z kampanji 1923/24 r., zwolnionego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego fabrykom wódek do wewnętrznego obrotu na podstawie art. 97 ust. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (w brzmieniu, ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 720) obowiązują od dnia 1 stycznia 1927 r. następujące opłaty za 1 hl. 100°:

a) do wyrobu wódek czystych . . 904 zł.

b) do wyrobu wódek gatunkowych . 1.039 zł.

§ 5. Cenę sprzedażną czystych wódek monopolowych łącznie z butelką od dnia 1 stycznia 1927 r. określa się następująco:

a) mocy 40° . . .	1 ltr.	0,75 ltr.	0,5 ltt.	0,25 ltr.
w hurcie . . .	5,01	—	2,58	1,34
w detalu . . .	5,45	4,13	2,80	1,45
b) mocy 45° . . .	1 ltr.	0,75 ltr.	0,5 ltr.	0,25 ltr.
w hurcie . . .	5,54	—	2,81	1,48
w detalu . . .	6,00	4,53	3,05	1,60
c) „wyborowa" mocy 45°	1 ltr.		0,5 ltr.	0,25 ltr.
w hurcie . . .	6,24		3,19	1,66
w detalu . . .	6.90		3,50	1,80

Detaliczna cena wódek czystych, sprzedawanych przez przedsiębiorców prywatnych na terenie, nieobjętym pełnym monopolem spirytusowym, w myśl art. 23 ustawy o monopolu spirytusowym nie może przekraczać powyższych cen detalicznych więcej niż o 10%.

§ 6. Od dnia 1 stycznia 1927 r. obowiązują poniżej podane ceny sprzedażne spirytusu butelkowanego na cele lecznicze i domowe, łącznie z butelką:

mocy 95°	1 ltr.	0,5 ltr.	0,25 ltr.
w hurcie	10,91	5,50	2,83
w detalu	11,80	5,95	3,05

§ 7. Od dnia 1 stycznia 1927 r. ustala się następujące ceny sprzedażne spirytusu skażonego ogólnym środkiem i przeznaczonego do ogrzewania, oraz do celów oświetleniowych i napędowych, loco skład sprzedawcy, bez naczynia:

I. Rozlanego do naczyń:

a) mocy 92°	20 L.	10 L.	5 L.	1 L.	0.5 L.	II. Do naczyń
w hurcie	29,92;	14,97;	7,49;	1,51;	0,76	odbiorcy w ilości ponad 20 litrów loco skład sprzedawcy: 130 zł. za 1 hl. objętościowy przy 12° R.
w detalu	35,20;	17,60;	8,80;	1,76;	0,89	
b) mocy 95°	20 L.	10 L.	5 L.	1 L.	0,5 L.	134 zł. za 1 hl.
w hurcie	30,72;	15,36;	7,69;	1,55;	0,78	objętościowy
w detalu	36,00;	18,00;	9,00;	1,80;	0,91	przy 12° R.

§ 8. Zapasy spirytusu, które w dniu 1 stycznia 1927 r. znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wódek, czy to w postaci czystej, czy to w półfabrykatach lub gotowych wyrobach, jak również w sokach, morsach i t. p. podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, mianowicie:

a) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek czystych, oraz zawarty w półfabrykatach wódek czystych i gotowych wyrobach, po 154 zł. za hl. 100°.

Przez wódki czyste rozumie się jedynie wyroby, niezawierające oprócz spirytusu i wody żadnych innych domieszek;

b) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek gatunkowych, oraz zawarty w gotowych wyrobach, półfabrykatach, sokach, morsach i t. p., po 175 zł. za hl. 100°;

c) spirytus do celów leczniczych i domowych, rozlany do butelek i znajdujący się w prywatnych hurtowniach i miejscach detalicznej sprzedaży, po 193 zł. za hl. 100°.

§ 9. Dodatkowemu opodatkowaniu według norm, określonych w § 8, podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich zakładach sprzedaży takich wyrobów (hurtowych i fabrycznych składach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.), dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 10 litrów 100° spirytusu, wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które według dokumentów przewozowych wysłane były przed dniem 1 stycznia 1927 r. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostały przez odbiorcę.

§ 10. Inspektorzy kontroli skarbowej obowiązani są niezwłocznie po ukończeniu czynności w fabrykach wódek w dniu 31 grudnia 1926 r. przystąpić do zbadania zapasów spirytusu w fabrykach wódek, obliczyć dodatkowo przypadający podatek i wyniki wpisać do sporządzonego w 2 egzemplarzach protokułu oraz do ksiąg obrachunkowych fabryk. Jeden egzemplarz protokułu winien być doręczony przedsiębiorcy, który obowiązany będzie obliczony dodatkowy podatek wpłacić do kasy skarbowej do dnia 14 stycznia 1927 r.; drugi egzemplarz należy dołączyć do ogólnego sprawozdania.

§ 11. Właściciele prywatnych hurtowni i miejsc detalicznej sprzedaży oraz prywatne osoby winny złożyć do dnia 5 stycznia 1927 r. włącznie właściwemu inspektorowi lub oddziałowi kontroli skarbowej zgłoszenie w dwóch egezmplarzach o zapasach spirytusu, przeznaczonego do celów domowych i leczniczych, oraz wyrobów wódczanych, posiadanych w dniu 1 stycznia 1927 r.

Odbiorcy przesyłek, wysłanych przed dniem 1 stycznia 1927 r. a odebranych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je właściwemu inspektorowi lub oddziałowi kontroli skarbowej, w przeciągu 2 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i mocy spirytusu i wyrobów wódczanych, tudzież imię i nazwisko właściciela i miejsce przechowywania wyrobów.

§ 12. Urzędnicy kontroli skarbowej obowiązani są niezwłocznie po ukończeniu czynności w prywatnych hurtowniach i miejscach detalicznej sprzedaży w dniu 31 grudnia 1926 r. przystąpić do sprawdzenia zapasów spirytusu na cele domowe i lecznicze oraz wrobów wódczanych w wymienionych zakładach, nie oczekując nadesłania zgłoszenia.

O transportach spirytusu i wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem 1 stycznia 1927 r. miejscowa Kontrola Skarbowa winna niezwłocznie zawiadomić Kontrolę Skarbową miejsca odbioru, szczególnie zaś o takich, które mogą być otrzymane po dniu 1 stycznia 1927 r.

Wszelkie czynności, związane ze składaniem zgłoszeń i sprawdzaniem zapasów spirytusu na cele lecznicze i domowe, oraz wyrobów wódczanych w przedsiębiorstwach handlowych, fabrykach wódek, oraz u osób prywatnych, winny być zakończone najpóźniej do dnia 10 stycznia 1927 r.

§ 13. Na obydwóch egzemplarzach sprawdzonego zgłoszenia urzędnik kontroli skarbowej winien wpisać przypadającą kwotę dodatkowego podatku.

Jeden egzemplarz zgłoszenia należy pozostawić przedsiębiorcy, który obowiązany będzie wpłacić dodatkowy podatek do dnia 14 stycznia 1927 r. do kasy skarbowej, pokwitowanie zaś przedstawić właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych; urząd ten po sprawdzeniu danych otrzymanych od inspektorów kontroli skarbowej, przedstawi je przy ogólnym wykazie właściwej Izbie Skarbowej.

Izba Skarbowa winna przedstawić Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego sumaryczne zestawienie obliczonej i ściągniętej oraz pokredytowanej opłaty.

§ 14. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych może na prośbę obowiązanych do

uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie należnej kwoty w 6-ciu ratach miesięcznych z zastrzeżeniem uiszczenia 6% w stosunku rocznym; wykaz takich odroczeń przedstawi urząd Izbie Skarbowej do dnia 30 stycznia 1927 r.

§ 15. Osoby, winne zaniedbania zgłoszenia, przewidzianego w §§ 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, lub zgłoszenia spirytusu i wyrobów wódczanych w zmniejszonej więcej niż o 5% ilości, stwierdzonej urzędownie, podlegają karze, przewidzianej w art. 86 ustawy karno-skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Przepisy celne.

55.

OKÓLNIK Nr. DC./10684/II/26.

w sprawie wydawania zaświadczeń na przywożone z zagranicy walory.

Do wszystkich kolejowych Urzędów Celnych.

Wobec powstałej wątpliwości, w których wypadkach, przewidzianych w § 17 rozporz. z dn. 15 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 482 z 1926) zaświadczenia mają być wystawiane, wyjaśnia się, że zaświadczenia przywozu z azgranicy gotówki i walorów, wymienionych w powołanym paragrafie, winny być zasadniczo wydawane na żądanie każdego przybywającego do Polski podróżnego bez względu na to, czy w mowie będące zaświadczenia służyć mają za podstawę powrotnego wywozu, czy też dla innego celu.

Warszawa, dnia 22 stycznia 1927 r.

Kierownik Departamentu Ceł.
(—) *Dr. W. Rasiński.*

56.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu z dniem 31-go stycznia r. b. zwija się drogowy urząd celny w Dywanie, powiat Kościerzyna.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1927 r.

Kierownik Departamentu Ceł.
(—) *Dr. W. Rasiński.*

57.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 15 stycznia 1927 r.

w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 litera a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. ustanawia się cło wywozowe od żyta i mąki żytniej.

Wobec tego poz. 218, 219 taryfy celnej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76, poz. 536) otrzymują następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru.	Cło od 100 kg
218	Żyto	15 zł.
219	Mąka żytnia	15 „

§ 2. Od żyta i mąki żytniej załadowanych na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej na wagon do wywozu zagranicę najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i zaopatrzonych w odpowiednie zaświadczenia walutowe, cło wywozowe nie będzie pobierane w ciągu dni 20 po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 3-ch dni od daty ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem 1 marca 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Przepisy rachunkowo-kasowe.

58.

OKÓLNIK L. DK. 3737/26/WAK.

W sprawie zmiany przepisów rach. kas. o zaliczkach do wyrachowania.

Do wszystkich władz centralnych, wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Sakrbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia częściowo postanowienia § 54 Przepisów rachunkowo - kasowych (Dzien. Urzęd. Minst. Skarbu Nr. 45, Monitor Polski Nr. 285 z r. 1921), w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem z 9 grudnia 1925 r. L. DK. 3245) WAK. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 1 z 1926 r., Monitor Polski Nr. 297 z 1925 r.), w następujący sposób:

Końcowe zdanie ustępu pierwszego tegoż paragrafu, poczynające się od słów „przy czem pozostałości...“ otrzymuje brzmienie: „przy czem pozostałości niewydanych z końcem miesiąca zaliczek mogą być zatrzymywane w razie potrzeby na wydatki miesiąca następnego“.

Ustęp trzeci tegoż paragrafu otrzymuje brzmienie: „Asygnowanie nowych zaliczek do rąk osób, którym były już wyasygnowane zaliczki, może nastąpić dopiero po złożeniu przez te osoby dowodów, usprawiedliwiających w całości lub w przeważnej części poprzednio pobrane zaliczki. Jeżeli z poprzedniej zaliczki pozostała niewydana kwota, to nowa zaliczka łącznie z tą kwotą nie może przekraczać ustanowionej normy“.

Ustęp czwarty tegoż paragrafu, zaczynający się od słów: „Asygnowanie w następnym miesiącu“... uchyla się w całości.

Ministerstwo Skarbu podaje powyższe zmiany § 54 Przepisów rachunkowo - kasowych do wiadomości, celem wydania dalszych zarządzeń.

W-wa, dnia 11 stycznia 1927 r.

Dyrektor Departamentu
(—) *R. Czauderna.*

Rozdzielnik:
Władze centralne,
Izby skarbowe i Śląski Urząd Wojew. (Wydz. Skarbowy),
Najwyższa Izba Kontroli,
Centralna Kasa Państwowa,
Wszystkie departamenty i samodzielne urzędy Ministerstwa Skarbu,
Wszystkie wydziały Departamentu Kasowego.
Z. B.

Drukarnia Państwowa, Miodowa Nr. 22, Nr. 35287, 27.I. 1927. 6000.